

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . . . 2 „ 50 „
 Egy órára . . . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 Hová az előfizetések és a lap átvételére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 Hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fő

Az alispán sajtópere.

Pécs, 1895. január hó 18.

Baranyavármegye hétfői közgyűlésén Vajay képviselő által tett interpellációról szólva, tegnapelőtt kilátásba helyeztük, hogy ezen interpellációnak az alispán sajtóperére vonatkozó második részét s az erre adott választ legközelebb szöveg tesztjük.

Ezen ígéretünket szándékozunk ma beváltani annál is inkább, mert a törvényhatóság első tisztviselőjének becsületbeli ügye közügy jellegével bír még akkor is, ha tisztán a magánember lenne általa érintve, mert köztisztviselőnél, főleg oly előkelő állásban, a magánembert nem lehet a tisztviselőtől elválasztani akkor, a mikor oly súlyos természetű vádokról van szó, a minőkkel Kovács István György ezelőtt csaknem egy esztendővel Baranyamegye alispánját ország-világ előtt a nyilvánosságnak lehető legkiterjedtebb mértékben való igénybevétele mellett illette.

Távol legyen tőlünk az a szándék, hogy ítéletet akarjunk mondani a kérdéses rőpiratban az alispán fejére zudított vádak valósága, vagy valótlanúsága felől, mert ezzel ugyanabba a nagy hibába esnénk, melyet az alispán barátai közül már oly sokan elkövettek, mielőtt egyoldalú információra, vagy talán információ nélkül is, kimondták az ítéletet, hogy azok a vádak, mint az alispán iránt engesztelhetetlen gyűlölettel viseltető egyéntől származók, merőben alaptalanok, kimondták pedig ez ítéletet a nélkül, hogy a vádakban felhozott pozitív tényeket vizsgálták, vagy a vádlót ígért bizonyítékai előterjesztésére felhívták volna.

Mi tehát a vádak tárgyában érdemi ítéletet nem mondunk, de igenis, ítéletet mondunk az alispán urnak ezen vádakkal szemben eddig tanúsított egész magaviselete fölött, mert a legsúlyosabban elítélendő dolognak tartjuk azt, hogy azok a vádak mind a mai napig napnál fényesebben megegyezve nincsenek s ezért a felelősséget kizárólag az alispán urra hárítjuk.

Vegyük csak a dolgot, a mint van s tekint-

sünk végig ennek az egész odiozus ügynek a történetén.

A múlt év február hava 19-én hozta meg a posta Pécsre Kovács István György rőpiratának egész özönét s a közönség kíváncsian leste az alispán által teendő megtorló lépéseket, mert hát az csak természetes dolog, hogy ily vádakát még huszonnégy óráig sem fog tűrni senki a nélkül, hogy a maga tisztázására s a rágalmazás megtorlására egy vagy más lépést ne tegyen.

Jelen esetben azonban eltelt teljes nyolc nap a nélkül, hogy a sértett alispán bármiféle lépést is tett volna a maga rehabilitására s csak midőn a közhangulat arra a meggyőződésre juttatta, hogy nem elegendő a maga tisztázására a rőpiratozónak a leibzurnálban való legorombítása, szánta rá magát az első lépés megtételére s előállott a becsületbíróóság szerencsétlen eszméjével.

Mikor aztán felvilágosították, hogy a becsületbíróósági eljárásnak csak lovagias természetű ügyekben lehet helye, de nem akkor, mikor valaki okirathamisítás és csalás vádját dobja másnak szemé közé, de meg becsületbíróóság egyoldalulag meg sem alakítható, mint ezt az alispán ur kontemplálta, akkor megszületett a második szerencsétlen gondolat: a vármegye közigazgatási bizottsága elé vitte a szennyest.

A közigazgatási bizottság márciusi ülésében az alispáni egyoldalú nyilatkozatra, az ellenfél meghallgatása nélkül kimondta, hogy nem lát a dologban alapot a fegyelmi eljárás megindítására.

Lehet, hogy a közigazgatási bizottságnak igaza volt, de abban meg az elfogulatlan közvéleménynek volt kétségtelen igaza, hogy az alispánt ezzel tisztázottan épen nem tartotta. Ennek a véleménynek adott kifejezést akkor lapunk is, és a következmény megmutatta, hogy nekünk volt igazunk.

Az április 9-iki megyei közgyűlésen nagy bizalmi tüntetés lett rendezve, mintha bizony nálunk még most is virágában állna az eskütársak középkori intézménye, hogy annak legyen igaza, a ki mellett többen esküsznek esupa személyes bizalomból.

Egy súlyos záradéka mégis volt ennek a bi-

zalom nyilvánulásnak, hogy t. i. elvárja a közgyűlés, hogy az alispán a becsületén ejtett súlyos sérelem megtorlása iránt a törvényes lépéseket megteendő.

Súlyosnak ezt az utasítást azért gyanítjuk, mert dacára annak, hogy ezt az alispán ur már a közigazgatási bizottsághoz intézett nyilatkozatában is megígérte, a sajtóügyi feljelentést Kovács István György ellen csak április hó végén nyújtotta be, midőn az esküdtsek előtt vádlótként szerepelni óhajtó rőpiratozó lapunk múlt évi április hó 14-ki számában a följelentés megtételét nyilvánosan megsürgette.

Két hónapot jóval meghaladó idő kellett tehát hozzá, míg Baranyamegye alispánja sok tévelygés és utbaigazítás után megtalálta a helyes utat becsülete és meghurcolt jó hírre rehabilitálásához.

A sajtóügyi följelentés tehát immár kilenc hónapos s a rágalmozót még mindig nem érte el az igazság sújtó keze. Mi lehet ennek oka?

Azt mondta az alispán ur a hétfői közgyűlésen, hogy a kinek csak halvány fogalma is van a mi igazságszolgáltatásunkról, az tudja, hogy a bírói eljárás menetében senki sem markolászhat bele önkényesen. Tehát a közigazgatás fejé megvádolta az igazságszolgáltatást, hogy lassu és menetét senki meg nem gyorsíthatja, ha még annyira is függne tőle üdvössége.

Valóban kár, hogy azon a közgyűlésen az igazságszolgáltatásnak nem volt szólásjoga, mert furesán vette volna ki magát, ha a justitia vissza hárította volna a vádat a közigazgatásra, mondván, hogy a sajtóügyi vizsgáló bíró már régesrég megkereste a vármegyét a szükséges adatok és okmányok megküldése iránt, meg is sürgette ezt az eredménytelenül létező hónapok folyamán és a nemes vármegye csak pár héttel ezelőtt küldte fel ezeket, mikor a vizsgálóbíró megkeresésére a belügyminiszter külső leiratban meghagyta az azonnal való felterjesztést.

Hát ha már az alispán ur nem markolászhat bele az igazságszolgáltatás menetébe, azt még sem fogja elhinni senki, hogy a közigazgatásba sem lehet neki markolászni s ha már tényleg

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Szerelmes bolondok.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.)

Ma két éve, hogy először találkoztak. A férfi fiatal, teli gyerekes képzelemmel, kedélyvel és cibrábnál cibrább reményekkel; ki határtalan önhittséggel megy neki minden akadálnak, mi útját állja, csak hogy minél előbb célhoz jusson. A lány tapasztalatlan; mindenkintől elhagyatva küzd a megélhetés bajaival s e nehéz harcban nincsen egyéb fegyvere, mint a — szépsége. Mikor először kezét szorítottak egymással, érezték, hogy nem fognak soha többé elválni. Pajtásokká tette őket a szegénységük. Nem sokára aztán a fiatal ember valami kis hivatalt kapott s egy pár lett belőlük.

Ki merne kételkedni a boldogságukban? . . . Lilaszín felhőkre szinaranyból imbolygó tündérpalotát építettek, melynek ragyogó tetején örökké őt mosolygott a szerelem napja.

Örökké . . . ?! mi is hát a szerelem, ha nem boldogság? Igenis, boldogság, melynek homályos ködét előbb vagy utóbb, de bizonyosan el fogja oszlatni az a nyomorult valami, melyet a nagytudományu fiziologusok „életnek“ neveznek. Baktérium, mely amilyen észrevétlenül támad, épp oly nyomtalanul enyészik el.

A férj hideg közönytől nézi az asszony öltözökét, ki a tükörből néha néha lopva rápillant a kopottas divánon fásultan üldögélő emberre s nem állhatja meg, hogy ne szóljon:

— Láska Sándor, hazudnám ha azt mondanám, hogy a k'k or nem szereltem magat! Hiszen jól tudja . . . de lássa mikor magának olyan icipici a fizetése s ki tudja: lesz-e valamikor több? Aztán olyan sok mindennek lenne szükségünk, nekem is, magának is. Ej, én megyek!

Nos hát menjen; belátom, hogy igaza van, kevés a jövedelmem ketőnek. De hát izé . . . hova is akar tulajdonképpen menni?

— Ej beh jó, még kérdi, hogy hova, hahaha! . . . Nem elég nagy ez a világ arra, hogy egy fiatal asszony megtalálja benne azt, amit keres?

— Ugye a jólétet, a kényelmet érte Eliza? Nos hát keresd és légy majd boldog suhogó selymedben. Az természetesen nagyon is mellékes valami most, nálad hogy én belőlem mi lesz majd?

— Soh'se s omorkodj' Sándor; meglásd mily hamar el fogsz feledni s nem is jut majd hamarosan eszedbe, hogy ki az az Eliza, aki — ha idővel jobb sorsra jut — néha néha holmi kis ajándékokkal fog majd neked kedveskedni.

Megtiltom, — pattant fel keservében a férj, — hogy számomra ajándékokat helyez kilátásba. Pfüj . . .! ajándékot egy . . . majd mit mondok kinek a kezéből, ki csak a tisztessége arán juthat valamihez. Hálátlán teremtés, ez a köszönet, hogy magamhoz emeltelek téged, egy nyomorult parvenu maitresse-ét. Belátom asszonyom, hogy én voltam az egyedüli örült a világon, mikor önt feleségül vettem. Hej ostoba eszem . . .! válogathattam volna a legtisztességesebb családok leányaiban is, kik közül egyik másikkal lett volna néhány száz forintoskája is.

— Nagyon jól tudta azt Sándor, hogy koldus voltam. A múltakat pedig ne emlegessük, mert görömbség azt hánytorgatni, amire önkézevel vetett

fátyolt. Míg felesége voltam, nem csaltam meg se szóval se tettel: tiszta vagyok, mint a hajnali harmat. Vagy tán elfeledte az együtt töltött éveket?

— Ne juttassa az eszembe . . . Bocssásson meg Eliza a durvaságomért, hisz' ismeri a lobbanékony természetemet. Nem tehetek róla; most is úgy fáj a . . . de nem tartóztatom; látom, hogy sietős az útja.

— Igen, mert a legközelebbi vonattal indulok. Ne haragudjék, hogy nem csókolom meg utoljára; mert félek, hogy nem lesz erőm elmenni. Pedig mindkettőnk érdeke parancsolja a távozást. Isten áldja meg Sándor . . . dor . . .!

— Magat is Eliza!

Aztán elváltak.

Hova lett az a szony? Beletévedt az élet utvesztőibe; eltűnt mint a fergeteg szárnyaira kapott hópehely. Hova lett arcáról a mosolygó pirosság, hova lettek a szemében nyiló nefelejtsek? Elhervadtak.

Pedig elérte a kényelmet; mégis néha-napján, mikor a puha sofa selymes takaróján pihenteti szép testét, melyet e jólétért adódott, megered a könyve folyása s undorodva néz végig önmagán.

— Oh csak írta, csak írta, — sóhajtá — repülve mennék vissza s megusztatva újra szerelme tüzeiben, nem hagynám el soha többé. De nem ír; nem kellek neki, mert talán soh'sem szeretett igazán. Mennék hívás nélkül is, de hátha elutasít, hátha elfűz . . .?

A másik pedig ír:

— „Eliz gyere haza édes, nem tudok nélküled élni. Gyere vissza lelkem, megbocsátok, elfeledek mindent. Ismét a régi bolondod leszek, ismét úgy szeretlek majd, mint hajdanán szerettelek. Apropos, majd elfeledem: a fizetésemet is megjavították; telik

megmaradt hivatala gyakorlatában ennek a pizkos ügynek eldőltségéig, noha tudunk rá esetet, hogy másokkal szemben sokkal ártatlanabb jelegű affér miatt egészen más nézetet vallott. — akkor használta volna fel legalább hivatalos hatalmát a közigazgatás rozszant szekerének gyorsabb tempóra való ösztökélésére s nem lett volna szükség az igazságszolgáltatás megrágalmazására.

Ha a dolgok ily menetén végigtekintünk, bizony nem vethetünk követ arra az interpellálóra, ki holmi félelemről rebesgetett, midőn a végki-fejldést hosszallotta.

Reméljük azonban, hogy most már, midőn a közigazgatás nem áll többé utjában az igazságszolgáltatásnak, csakhamar elkövetkezik az esküdték verdiktje, mert ez az egyetlen módja a rehabilitálásnak.

Az alispán ellenségei rebesgetik ugyan, hogy az egész ügynek egy nagy bocsánatkérés és panaszvisszavonás lesz a végső tablója költséges görögtűzfény mellett, de mi sokkal jobb véleménynyel vagyunk Baranyamegye alispánja felől, sem hogy ilyesminek hitelt adni képesek lennénk.

* **A képviselőház alelnökei.** A képviselőháznak egyik alelnöki széke tudvalevőleg Percel Dezsőnek belügyminiszterre történt kinevezése folytán megüresedett. Arról értesültünk most, hogy a második alelnök Andrássy Tivadar gróf már legközelebb szintén megválik állásától. Andrássy Tivadar gróf ugyanis, a mint a képviselőház új elnökét megválasztják, le fog mondani és így a háznak mindkét alelnöki állást újra kell majd betölteni. Az első alelnöki állásra Percel Dezső utódjává Berzevicy Albertet, illetve Darányi Ignácot jelöli a szabadelvű párt, a második alelnöki állás betöltése pedig szintén szóba kerül, magában a kormány pártban az iránt indult meg nagyon erős mozgalom, hogy teljesítsék az ellenzéknek régi jogos óhajta, hogy t. i. a második alelnöki szék az ellenzék jelöltjével töltsék be. A szabadelvű párt irányadó férfiai ebben meg is egyeztek és remélik, hogy Bánffy Dezső báró miniszterelnök sem fog ezen terv elé akadályokat gördíteni. Természetes, hogy ebben az esetben, a függetlenségi és 48-as párt sorából fogják az új alelnököket választani, minthogy a függetlenségi és 48-as párt a képviselőháznak számbelileg is a leg erősebb ellenzéke.

* **Megfelebbezett diszpolgárság.** Ujvidék város közgyűlése tudvalevőleg diszpolgárává választotta Wekerle, Szilágyi és Csáky volt minisztereket. A határozat nagy forrongást keltett az ujvidéki szerbek közt, a kik azt állítják, hogy a választás csak azért volt lehetséges, mert a szerb városi képviselő nem jelentek meg azon a közgyűlésen. Ennek a forrongásnak az eredménye az a főllebbezés, melyet a közgyűlés határozatával egyszerre kap kézhez az új belügyminiszter. A főllebbezés — az összes szerb városi képviselők aláírásával — azt mondja, hogy Ujvidék lakosai mindig lojális polgárok voltak, lojális polgárok pedig nem választ-

majd mindenre, neked szép ruhára, selyemre. Csak gyere haza édes...

Készen a levél; le is pecsételte, meg is csokolta, könyeivel meg is áztatta. Csak el kellene külden.

— Hahaha...! bolondság, örütség. Fantomokat kergetek, sötét erdőben gombostűt keresek, a levegőben vashidat építek; fel akarom támasztani a falat. Hahaha... nem rossz... nem irok, nem hívom! Nem tagadom meg a férfui büszkeségét, nem alázom meg magamat egy asszony előtt. De mikor nem bírok ezzel a kutya szívemmel! Eh, bolondság, hipokondria az egész, hahaha!...

S mintha nehéz, lázas álomból ébredne, hosszú sóhaj kíséretében törölgeti homlokáról a gyöngyöző verítéket s a levelet apró darabokra tépve kidobja a nyitva álló ablakon. A papiros-szilánkok pedig szállnak szafelé, csak oda nem jut el egy se belőlük, ahol epedve várják, ahol könyekkel aztatnának minden kis darabkát.

Naponként íródik egy levél; várja is az asz szony, de hiába várja, mert mindannyiszor el is tépi az íróját. A kollégák meg csak nézik Sándort, mikor tollát végig futtatja a kised levélpapíron; csak bámulják, mikor homlokán kidagadnak az erek s boldog mosolyra derül szomorú arca. De mikor készen van az irás: kacagva összetépi, szélnek ereszt. Az egyik kolléga, ki ért valamelyest az orvosi tudományhoz, e halk megjegyzést teszi a furcsa emberre:

— Hm, hm, kórságos tünetek. Az idegrendszer megzavarodásának a folyamánya, vagy pedig az agy véredényeinek abnormitása. Hm, hm; a kezdő örütségnek a symptomái...

Bérczy Károly.

hatnak diszpolgárokka olyan embereket, a kiktől a korona megvonta bizalmát. Percel Dezsőnek legelső belügyminiszteri teendői közé fog tartozni ennek a főllebbezésnek az elintézése, melylyel kritikát mondhat elődeiről.

Hirek.

Pécs, 1895. január 18.

Farsangi naptár.

Jan. 19.	Kath. legényegylet bálja
"	Nőegylet jelmez-estélye
" 26.	Mészáros-bál
"	Tűzoló-bál, a Scholtz-féle termekben
"	A siklósi társaskör estélye.
"	A mohácsi tornaegylet álarcos bálja
febr. 1.	A pécsi vasuti munkások bálja
"	Gavotte és menuette társaság táncestélye a kaszinó nyári helyiségében.
" 2.	B. sellyei olvasókör estélye
"	Pécsi munkásképző egylet bálja
" 4.	Vöröskereszt egylet álarcos bálja
" 7.	Pinczér-bál.
" 9.	Veterán bál.
"	A délutáni társaság estélye a kaszinó nyári helyiségében.
"	A pécsi torna-egyesület jelmez-estélye.
" 16.	Kaszinó-bál.
"	Polgári-bál.

— **(Elegáns táncestély)** ígérkezik lenni a február 1-én a kaszinó nyári helyiségében megtartandó, úgynevezett „Gavotte és menuette társaság“ mulatsága, melyre a meghívók a mai nap lettek kibocsátva. A mulatság zártkörű lesz, és jobbra a táncgyakorlatokban résztvevő mindkét nembeli fiatal-ságból és hozzátartozóiból fog összeverődni, no természetesen a néző vendégekből.

— **(„Nyit levél a királyhoz.“)** Ez volt a címe annak a hírlapi cikkelynek, a mely miatt szerzőjének, Zarándy Gáspárnak számot kellett adnia a budapesti esküdtsek előtt. Minden apparátust mozgásba hoztak, hogy a szerzőn fényes elégtelt szolgáltatassanak az általa elkövetett királysértésért, még az öreg Kozma Sándort is mozgósították, de hiába, mert az a furcsa eset történt, hogy az esküdték 6 szóval 6 ellenében azt mondták ki, hogy nem követte el a vádhatóság által jelzett vétséget. Mindazonáltal 5 ellen 7 szóval bűnösnek mondták ki és ennek folytán egy év fiamfogházat kerítettek a nyakába. Igen természetesen, vádolt védője semmiségi panaszt jelentett be.

— **(Az ipartestület köréből.)** A pécsi ipartestület helyiségében f. hó 14-én Schmelzer Ferenc elnökte alatt a hentesek és mészárosok gyűlést tartottak, hogy módozatokat eszeljenek ki a szak-beli iparosok által, különösen a hatóságok részéről támasztott bajok orvoslására. Jól meghányták-vetették a dolgot és abban állapodtak meg, hogy legelőrvezetőbbnek tartják egy országos mészáros és hentes kongresszus megtartását. E cél elérésére a budapesti mészáros és hentes ipartársulat felkérése határozottat el abban az irányban, hogy álljon a mozgalom élére és teljesítse az előmunkálatokat. Egyben egy közös helyi mészáros és hentes szakegyesület alakítását határozták el az ipartestület kebelében, melynek alap szabályai kidolgozására bizottság küldetett ki.

— **(Öngyilkosság Barstelepen.)** Leisching Viktor bécsi hivatalnok a Drávába ölte magát. Az eset részletei a következők: F. hó 7-én Leisching Mihály, Lippe herceg birtokainak bérlője, levelet kapott Bécsben lakó Viktor öcscsétől, a melyben jelenti, hogy 9-én Barsra érkezik és kéri bátyját, hogy a vonathoz kocsit küldjön. Leisching maga ment a vonathoz öcsce elé, az azonban nem érkezett meg, de értesítést sem kapott, mely elmaradását okadatolná. Leisching aggódni kezdett és táviratilag kérdést intézett öcsce feleségéhez, a honnan azonban azt a választ kapta, hogy öcsce már 8-án elutazott. A legnagyobb aggodalommal kutattak és kérdezősködtek az itteni állomáson, de hiában, senki sem tudott róla. Ma azonban váratlan fordulatot vett az ügy. Egy munkás a Drávaparton járva, egy csinos kézi-bőröndöt pillantott meg. A bőrönd egy arany órát, láncot, 3 gyűrűt, 1 pénztárcát, a melyben 360 ft volt, 4 levelet és többféle ruhát tartalmazott. A munkás bevitte azt a rendőrséghez, a hol már értesítve voltak Leisching eltűnéséről és ott konstatálták, hogy azok Leisching tárgyai. A levelek nevének, anyjának és bátyjának voltak címezve és azt írja bennök, hogy gyógyíthatatlan fej-és elmebaja kergette a halálba. Levelében érzékenyen bucsuzik el nejétől és egyéves kis fiacskájától. A bőrtáskában volt Leisching végrendelete is, a melyben mintegy 40—50 ezer frtnyi vagyont nevének hagyja. Bátyjának azt írta, hogy azért jött Bars vidékére meghalni, mert itt közel van szülőföldéhez. Leisching minden valószínűség szerint a Drávába ölte magát, bár még holttestét nem találták meg.

— **(Közgyűlés Siklóson.)** Siklós város f. hó 16-ikán tartotta rendes közgyűlését, a melynek

legnevezetesebb mozanata az volt, hogy 10.000 frtot szavaztak meg a Pécs-Siklós-Miholjaci vasut kiépítésére. Ezután egy ellenőri állást szerveztek évi 800 frt fizetéssel, a mely határozatot jóváhagyás ívett, még a megyéhez terjesztettek fel. Végül Nagy István orsz. képviselőnek, mint a Darány-Siklós-Monostori vasut engedélyesének kérelmét 15.000 forint hozzájárulás tárgyában elvetették.

— **(Éjjeli dráma.)** A nap leszállt, az est beállt. Január jó régen beállhatott, mert éjjel felé ballag a torony óra mutatója. A Király-utca csendes, végtelenül csendes, egyetlen árva, vagy nem árva halandót sem lát abban a kutató rendőri szem. Irgaitatlanul hideg az idő, a szél teljes erejével dől az utcának s a borbély officina elől minden áron le akarja emelni a cintányért. A sarki rendőr behúzdik a köpenyegébe és figyel. Egyszer csak az utca végéről ékeien kiabálás verődik feléje:

— Rendőr, rendőr! — segítség!
A rendőr kihúzdik a köpenyegéből s lélekszakadva rohan a hely felé, a honnét a segélykiáltásokat hallotta.

Egy uri ember baktat erősen a házak falához simulva s az kurjongatja.

— Rendőr, rendőr!
A rend embere megáll előtte s kérdőre vonja:
— Mi baja az urnak, kérem?

Az ur megátalkodott flegmával néz a rendőrré.
— Nekem? — kérdi, már mint nekem?
— Persze, hogy önnek, hiszen ön kiabált.
— Én kiabáltam.
— Hát mi baja?
Az ur lehorgaszta a fejét s azt mondja:
— Semmi.

A rendőr dühös lesz, kicsi hija, hogy keresztbe nem nyeli azt a kiabáló urat. Egészen kihúzdik a köpenyéből s a nyakát előre nyujtva kérdi:

— Hát ha semmi baja sincs, akkor minek kiabált?

Az ur vigasztalni kezdi a rend őret s ilyen felel:

— Tudja, kedves barátom, csak azt akartam tudni, hogyha ebben a ménkü nagy sötétben valahonnet valami Feld János fajtájú ember támadna rám, — hát — közel volna e a rendőri oltalom?

— **(Katona-teher.)** Mikor a nyájas olvasó egy század vagy ezred bakát teljes felszereléssel lát végig haladni az utcán, katonabandával vagy katonabanda nélkül: kétségtelenül nem igen gondol arra, hogy a borjuval, puskával, szuronnyal s más minden egyébvel felszerelt szegény bakának hány kilónyi teher nyomja a vállát, meg az oldalát, nem is számítva a szívet. Hát hogy a súly nagyságával tisztába jöjjünk, konstatáljuk, hogy Ausztria Magyarországon egy bakára huszonnyolc és fél kiló teher jut. De hát azért még sem a mi katonáinkra a legterhebb a katonaelet. A németországi hadiakra erősebb súly nehezül, mert ők kis híján harminc kiló alatt nyögnek; míg a svájci és hollandi katonának harminc kilón felül jut a teher. Legvigabban a bolgár vitézek tehetnek, a kiknek a kilókból csak huszontöt jut ki.

— **(Farsang Mohácson.)** Mohácson is élénk farsang lesz, tudósítónk közlése szerint a következő nagyobb mulatságok lesznek: január 26-án a „mohácsi tornaegylet“ álarcosbálja, mely iránt a mohácsi közönség rendkívül érdeklődik; február 2-án az „Első Mohácsi nőegylet“ vigalma; február 9-én a „Katholikus legényegylet“ mulatsága; február 15-én a „mohácsi iparosok olvasó köre“ tréfás estélye; március elején az „Izr. nőegylet“ jelmez-bálja.

— **(Tornászok jelmez estélye.)** A pécsi torna-egyesület február hó 9-én a vigadóban zártkörű jelmez-estélyt rendez a 44. gyalogezred zenekarának közreműködése mellett. Az estély 8 órakor kezdődik. Belépő-díj személyenkint 80 kr. Jegyek a meghívó előmutatása mellett előlegesen Till István üzletében válthatók.

— **(Iparverseny dorongokkal.)** Szüts György és Kovácska Mihály, mindketten bölrel dolgozó iparosok, az agárdi határban levő szőlőhegyen, a hol szőlőszomszédok, alaposan összekaptak a felett, hogy vajjon az ócska csizmatalp, vagy pedig a fakéreg jobb-e a csizma kérégehez. A heves vita folyamán odaérkeztek Sági István, Szeleszki György és Fekete József más iparághoz tartozó polgárok, kik közül az első Szüts György, a másik kettő a Kovácska pártjára állt. Mikor aztán szóval nem győztek, a bunkós végű séta-botok kerültek elő, a miket ugy neki estek egymásnak, hogy valamennyi szereplőknek 4—20 centiméter hosszúságú „folytonossági hiány“ jutott ki a koponyáján, több rendbeli „vér aláfutással“ és „ficz daggal“, — mint az orvosi látélet írja. Ekként valamenyien a súlyos testisértés vétségét követték el egymás ellen; miért is a csendőrkör által feljelentettek a szegárdi járásbírósnál. A corpus deliktik, 5 drb bunkós bot 1/2 alatt mel-lékelve lett a feljelentéshez. A versenyző polgárokat most lakásaikon szerető nejeik ápolják.

— **(Megették a disznók.)** Jankovics György somberek lakos igen extravagáns ember. Tulzából lakott nejével és gyermekeivel, valamint három hizott sertéssel egy istállóban. Ott ettek, aludtak. E héten történt, hogy a család hazulról távozott, otthon hagyva másfél éves gyermeküket. Mire visszaértek, szörnyű látvány tárult szemük elé: A sertések az otthon hagyott gyermeket félig megették. Az esetről rögtön jelentést tettek a hatóságnál, mely dr. Rüll János, mohácsi községi orvost küldte ki a boncolás megejtése végett. Jankovics ellen gondatlanság miatt megindították a bűnvádi eljárást.

— **(Halálos ítéletek.)** A pécsi kir. ítélő táblától mai napon vörös papírra írva két ítélet érkezett le a pécsi kir. törvényszékhez. Az egyikben az egerszegi rablógyilkosság értelmi szerzőjére, **Kalmár Katalinra**, a másikban pedig **Feld Jánosra**, a Graff Anna gyilkosára van kimondva a kötéllal végrehajtandó halálbüntetés. A szomorú hírt a napokban fogják a pécsi kir. ügyészségi börtönben fogva levő vádlottakkal közölni.

— **(Menyibe került a hó?)** A lefolyt héten Pécs város gazdasági hivatalának a tanács hó tisztogatási és elhordási költségekre mintegy kétszáz forintot utalványozott ki.

— **(Mebirságot hazi urak.)** A sikos járdák miatt, melyeket az illető házi urak elfelejtettek annak idején behintetni, vagy felvágatni, a lefolyt héten a következő háztulajdonosok birságotlaltak meg 2—2 frttal: özv. Fesztl Nándorné, Liber György, özv. Skultéty Jánosné, Skála Vencel, Skoff Ferenc, Walter Antal, Dobszay Antal, Sável István, a pécsi takarékpénztár, a „Kegelet” temetk. egyesület, Feiler Mihály, Praindl Mihály, Marek Maria, Hinka László, Ottinger b., özv. Nürnberger Andrásné, Schnerer Béla.

— **(Páros-viaskodás.)** Kávéházi összeszó-lalkozás epilógusa folyt le ma; a menyiben két joghallgató valami nézeteltérés miatt összemérte a kardot. Az egyik karján sérült meg jelentéktelenül. Fekete selyemkendőben felkötve hordja még vagy pár napig s azután marad minden a régi ben.

Modern gyerekek.

Bejelentem, tanár urnak, jegyezze fel kérem,
Holnap reggel nem jöhetek, párbajom lesz nékem;
Csobán Feri megsértette, drága Gizikémet,
Első éves gymnazista ilyen el nem nézhet

Hű Gizikém ha eiestem s szíved engem gyászol,
Bájos arezod ne borítsa az özvegyi fátyol.
Szerelmünkben utódom lesz kis barátunk Pista...
Ne nézd azt hogy ez a gyerek még csak normalista.

— **(A „Mecsek-egyesület”)** tegnap este tartotta választmányi ülését Bánffy Simon elnöke alatt. Az egyesület mult évi bevételei 1831 frt 20 krra, kiadásai 1654 frt 10 krra rugtak. Maradt tehát 177 frt 10 kr. készpénz vagyona. Igen sok a hátralékos, a kik többszöri felszólításra sem akarnak fizetni. A választmány elhatározta, hogy peres uton hajtják be a hátralékot. A titkári jelentés megemlékezett a lefolyt év folyamán az egyesület kebelében történt nevezetesebb ügyekről s egyben vázlatát adja a folyó év tevékenységének, a mely két megszólító kiépítésében, a „Tettye” szabályozásában, térképek kiadásában és az utjelzők szaporításában áll.

— **(Halálozás.)** Réder Károlyné, született Kummer Anna életének 36. évében meghalt. Temetése holnap délután lesz a Mór-utcai gyászaházból. Nagyszámu rokonság gyászolja.

— **(Zár alá helyezett község.)** Baranya-Mágocs község, a marhák közt intenzívebben fellépett száj és körömfájás miatt, alispáni rendelettel ma zár alá helyeztetett, mely szerint további intézkedésig ebből a községből hasított körmű jószágot egy irányban sem szabad elhajtani.

— **(Lopás.)** Még e hó 7 én Holbacht Sándor simontornyai majorostól ellopták ujdonat új szűrét, a mely 25 frtba került. A csendőrségnek sikerült a tettest Varga József szentmihályi (Tolnam.) illetőségű professzionátus csavargó személyében kinyomozni éppen akkor, mikor tul akart adni szerzeményén. Varga most a gyönki járásbírósg fogházában ül.

— **(A Duna jege.)** Az enyhe időjárás következtében a Duna jege annyira meggyengült, hogy — mint mohácsi tudósítónk írja — az azon való átjárás lehetlenné vált.

— **(Magszűnt sertésjárvány)** Göresönyben, mint hivatalosan jelentetett, a sertés-orbánc teljesen megszűnt, miért is alispáni rendelettel a községre nézve elrendelt zárlat feloldatott.

— **(Telefon Mohácson.)** A Mohácson létesítendő telefon érdekében erős mozgalom indult meg. Az előfizetők összeírását legközelebb megkezdik.

— **(Érdekes bucsuzó.)** A Henry-féle cirkus tudvalevőleg kedden tartotta nálunk utolsó előadását és másnap társulatával együtt Nagyváradra ment a pécsi deficites előadások elől. Plakát-osztogatója következő ékes verszetben vett bucsut a közönségtől:

Minden állat a világon

Meg tud élni télen-nyáron,

Csak az ember egyedül

Meg nem élhet pénz nélkül.

Kérem tehát rám hallgatni

S az utra kis pénzt nékem adni,

Elfogadok mindent a világon,

Mégis csak ezüstpénz a boldogságom.

Kiváló tisztelettel MRAZÁK GYULA,

színlaposztó a Henry-féle lovardában,

a nagy ezüst vitézségi érdemrend tulajdonosa.

Az orvosi szaktekintély által legjobbnak talált orrszorítók és szemüvegek a legújabb kellemesen ülő foglaltványokban kaphatók

Schönwald Imre ékszerész
fő üzletében.

TÁVIRATOK.

— **Elnökválasztás Franciaországban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap délután gyűlt össze Versaillesben a nemzetgyűlés, hogy Casimir Perier utódját megválassza. A nemzetgyűlés a szenátus 300 és a képviselő kamara 571 tagjából áll. A katonaság konsignálva a kaszárnyákban volt elhelyezve. Két óra felé kezdődött a szavazás, de eredménytelenül folyt le. Ez alkalommal Brissonra 360, Waldeck Rousseau-ra 250 szavazatot esett. A többi szavazatok megoszlottak. A második szavazásnál Felix Faure 429 és Brisson ismét 360 szavazatot kapott, — tehát Felix Faure lett a francia köztársaság elnöke.

A szociálisták és a monarchisták zajongva tiltakoztak a kihirdetett eredmény ellen. A monarchista Baudry D' Aston a padra felállva követelte a köztársasági elnökség eltörlését. A szociálisták nyomban kimeletlen hadjáratot határoztak az új elnök ellen. A megválasztott Faure a nemzetgyűlés elnöke Challemel Lacour üdvözlő szavaival megatva válaszolt. Mikor Faure visszautazott Párisba, az utcák egész a Elysée-palotáig lelkesedéstől visszhangzottak. A választás eredménye úgy Párisban, mint a vidéken kedvező benyomást tett. Faure azelőtt tengerészeti miniszter volt Dupuy kabinetjében. Első eset Franciaországban, hogy gazdag kereskedő emelkedjen az elnöki méltóságra. Ugyanis Faure régebben egy nagy borkereskedés élén állott. Németgyűlölő volt teljes világeletemben és német ember soha sem tette be lábát házába.

— **Egy anarkista merénylete.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Milanóban Celli főtörvényszéki ügyészhez alázatos hangon bebocsátást kért egy elegáns öltözetű ur, s mialatt az ügyész átnyújtott iratait olvasta, késsel átmetszette nyakütereit. Az ügyész azonnal meghalt, a merénylő elmenekült, a ki minden jel szerint anarkista volt.

— **Valódi generálisok az új kormányelnöknél.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bánffy Dezső bárónál ma tisztelgett a tábornoki kar, élén Lobkovitz herceggel.

— **Wekerle bucsuja.** Ma délelőtt bucsuzott el Wekerle a miniszterelnökség személyzetétől és utána nyomban Bánffy b. tartotta be-köszöntőjét. A régi miniszterek valamennyien bucsulátogatást tettek Wekerlénél.

— **Teljes a Bánffy-kabinet** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Félhivatalosan jelentik, hogy Jósika Samu báró elfogadta a felség személye körüli tárcát a király egyenes felszólítására.

— **Nők a politikában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma érkezett meg Rómába az erdélyi román nők által készített album, mely az illetők arcképein kívül köszönő iratot is tartalmaz az olasz sajtó iránt, hogy lelkesen támogatják a „magyarok szerencsétlen rabszolgáinak ügyét.”

— **Nagy idők tanuja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Zomborból jelentik,

hogy egész Bács-országban nagy részvétet keltett Beke Gyula volt 1848-iki honvédőrnagy, nyugalmazott alezredes halála. Temetése nagy pompával s teljes katonai diszszel ment végbe.

— **Sikkasztó hivatalnokok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A főváros I. kerületének rendőrségi felügyelőjét, valamint bűntársát, Czike János postai számvizsgálót a postatakarékpénztárban, csalás és sikkasztás miatt elfogták.

Művészet, irodalom.

Vettük a következő előfizetési föl-hívást: Eddig megjelent munkáimat egy kötetbe összegyűjtve „Tavaszi és Ősz” címmel kiadni szándékozom s e czélból az igen tisztelt közönség és irodalombarátokhoz fordulok a kéressel, hogy pártfogásukkal sziveskedjenek nekem e szándékomat megkönnyíteni. Munkámról magam bírálatot nem mondhatok, de hiszem, hogy vele előfizetőimnek meglegedését meg fogom nyerni. A munka Feiler Mihály lyceumi nyomdabérlő ur kiadásában jelenik meg f. évi február havában diszes kiállításban s előfizetési ára fűzve 1 frt, diszkötésben 2 frt. Gyűjtők 10 előfizető után 1 tiszteletpéldányt kapnak. Aki az előfizetési pénzt előre beküldi, a könyvet bérmentve kapja. A gyűjtő-íveket február hó elejéig kérem hozzá megküldeni. Az irodalombarátok pártfogását újból kérve, maradok tisztelettel Pécs, 1895. január hóban Dinny és Jenő m. kir. adótiszt.

Technológiai Lapok. Szerkeszti Táborosky Ottó a m. kir. technológiai iparmúzeum igazgatója. Ennek a havonként kétszer megjelenő gépészeti, elektrotechnikai és gyáripari szakfolyóiratnak f. évi 1-ső száma a következő tartalommal jelent meg: Elektromotorokkal hajtott munkagépek kiállítása Budapesten. Az első magyar varrógépgyár. Kazan-robbanás Győrött. A füstemesztés kérdéséhez. Az Anthon féle szijkorong mintázógép. Műszaki irodalmunk egy részének megrendszabályozása. Vegyes közlemények stb. E kiváló szakfolyóiratot, mely pártolásra csakugyan érdemes, ajánljuk az érdekeltek figyelmébe. Mutatványszámot a kiadóhivatal: Budapest, VII., Rottenbiller utca 12. ingyen küld.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

(A „Pécsi Figyelő” távirati tudósítása.)

— Január 18-án —

Buza készáru	6.87	Magy. nyereleménysorsj.	158.25
„ tavaszra	6.63	Tiszaszabályozási köles.	143.50
„ őszre	6.99	Oszt. papíráradék	100.—
Rozs	5.53	„ arany „	12.50
Arpa	6.20	„ korona „	99.75
Kukoricza	6.17	1864-iki sorsjegy	199.50
Zab	6.00	Magy. vörös ker. sorsj.	11 —
Káp. repeze	10.65	Oszt. trák „	18.—
Magy. aranyáradék	124.—	Olasz „	12.—
„ koronajáradék	98.75	Baziika-sorsjegy	2.50
Regálé-kötvény	101.25	Jószív-sorsjegy	2.90

Laptulajdonos:

SAUTTER GUSZTÁV.

Felolós szerkesztő

PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó

Hirdetések.

21 szám.

1895.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósg 1894. évi 20953 számú végzése következtében Ifj. Rézbányay János javára Kindl S. F. ellen 75 frt. s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás utján le foglalt és 305 frt 50 krra becsült koporsók, diván varrógép és székekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. jbiróság 26562 1894. számú végzése folytán 75 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi október hó 1 napjától járó 6%, kamatai és pedig összesen 35 frt 15 krrban bíróság már megállapított költségek erejéig **Pécsett Majláth téren** leendő eszközlésére **1895. január hó 29. napjának d. e. 9 órája** határidőül kizetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénylőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1895. évi január hó 12 napján.

Engler Kálmán

kir. bírósági végrehajtó.

